

Arrest

nr. 263 057 van 27 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 juli 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 26 januari 2021 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Nederlandse zus.

Op 6 juli 2021 wordt een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.01.2021 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 26.01.2021 gezinshereniging aan met haar zus K. W. M. X., van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer [...].

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel'.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- *reispaspoort Suriname ([...]) op naam van betrokkene, afgeleverd op 02.09.2020 met visumsticker*
- *vliegtuigticket KLM op naam van betrokkene voor vluchten Paramaribo - Amsterdam - Paramaribo (heenreis op 10.10.2020 - terugreis op 14.11.2020); bijbehorende afrekening IKEA Family Mastercard op naam van de referentiepersoon waaruit blijkt dat zij instond voor de betaling van deze kosten (742,02€): echter, de betaling van de reiskosten kan niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Immers, niet alleen is dit een eenmalige betaling, ook is dit een waarvan niet kan gesteld worden dat deze essentieel is in het levensonderhoud van betrokkene.*
- *één geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 26.01.2018: echter, louter deze ene geld-storting van 20€ is te beperkt om aanvaard te worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.*

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de referentiepersoon sedert 27.11.2013 in België verblijft.

Van een (dreigende) schending van haar recht op vrij verkeer is geen sprake.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat:

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentie-persoon, dient opgemerkt te worden dat hieromtrent geen documenten werden voorgelegd. Het gegeven dat betrokkene op 26.01.2021 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon in België doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene niet onvermogen was in haar land van herkomst of origine voor haar komst naar België. Immers, in het kader van haar visumaanvraag dd. 05.10.2020 toonde betrokkene ten opzichte van de Nederlandse overheden aan economische actief te zijn in de sector van de mode en cosmetica. Ze kan

bezwaarlijk begin oktober 2020 aanhalen over de nodige bestaansmiddelen te beschikken om een visum kort verblijf afgeleverd te krijgen, om nadien te claimen dat ze onvermogen was in Suriname voor haar komst naar Schengen in oktober 2020.

Zoals reeds gemotiveerd, kunnen noch de voorgelegde geldstorting dd. 26.01.2018, noch de voorgelegde betaling van de reiskosten van betrokkene, aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat ze voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine effectief ten laste was van de referentiepersoon. Tevens werd niet aangetoond dat betrokkene en de referentiepersoon niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat, en blijkt niet dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om betrokkene ten laste te nemen.

Het gegeven dat betrokkene sedert januari 2021 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Bijkomende elementen van afhankelijkheid in de relatie met de referentiepersoon of overige gezinsleden, anders dan de gewone affectieve banden, werden niet aangetoond. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene.
(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“Schending van de materiële motiveringsplicht — Art. 62 Vw. en art 3 wet 03/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen — onzorgvuldigheid bij het nemen van de beslissing - onredelijkheid bij het nemen van de beslissing

Verzoekster vroeg de gezinshereniging aan op 09/10/2020 op basis van art. 47/1,2° met als referentiepersoon haar zus, voornoemd, van Nederlandse nationaliteit.

Bij deze aanvraag werden de hierna vermelde documenten gevoegd om de verwantschap tussen verzoekster en de referentiepersoon aan te tonen.

- Reispaspoort Suriname ([...]) op naam van betrokkene, afgeleverd op 02/09/2020 met visumsticker -vliegtuigticket KLM op naam van verzoekster voor vluchten Paramaribo — Amsterdam — Paramaribo met bijhorende afrekening Ikea Family Mastercard op naam van de referentiepersoon, waaruit blijkt dat zij instond voor deze kosten (742,02 euro)
-een geldstorting van de referentiepersoon aan verzoekster dd 26/01/2018 tbv 20,00 euro

ooo

Bij ontvangst van de aanvraag gezinshereniging werden door de beambte van de gemeente geen opmerkingen geformuleerd over de meegedeelde documenten.

De bijlage 19ter werd afgeleverd op 26/01/2020 met daarin opgenomen de volgende tekst;

" Naam : K.V.(genoemd verzoekster)... heeft zich bij het gemeentebestuur aangeboden om een aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Europese Unie in te dienen in zijn hoedanigheid van ander familielid — ten laste of deel uitmakend van het gezin, met name van K.W.

De bloed — of aanverwantschap met de burger van de Unie werd bewezen door middel van de geboorteakte.

Zij heeft daarenboven de volgende documenten overgelegd : geboorteakte, indien nodig met legalisatie /apostille en vertaling, bewijs ten laste te zijn van de Eu'er in het land van herkomst OF er deel te hebben uitgemaakt v/h gezin, geboorteakte zus, indien nodig met legalisatie / apostille.

Door ten tijde van de behandeling van de aanvraag geen opmerkingen te formuleren noch bijkomende vragen te stellen over de meegedeelde stukken ; noch meer specifiek mee te delen welke documenten precies moesten voorgelegd worden, heeft de gemachtigde van de burgemeester impliciet aan verzoekster meegedeeld, minstens de verwachting geschept, dat de meegedeelde documenten voldoende waren, conform zijn met de vereisten van art. 47/1,2° en 47/3, par 2 van de Wet van 15/12/1980.

Er werd duidelijk gezegd dat het voldoende was om te bewijzen :

- het ten laste zijn van de EU'er in het land van herkomst OF er deel te hebben uitgemaakt v/h gezin "

Deze beide elementen dienden bijgevolg niet cumulatief te worden bewezen. Noch werd er gevraagd naar een specifieke periode waarin verzoekster de samenwoning met haar zus, de referentiepersoon , diende aan te tonen. Verzoekster woonde in het land van herkomst uiteraard samen met haar zus; zij maakten in Suriname deel uit van een het hetzelfde gezin.

Er werden geen bijkomende documenten hieromtrent gevraagd.

Door thans plots in de beslissing dd 06/07/2021, waartegen huidig beroep, de meegedeelde gegevens niet meer te aanvaarden / of te stellen dat bepaalde bewijzen ontbraken; waarnaar nooit werd gevraagd, om welke reden dan ook; heeft de gemachtigde, verzoekster verschalkt in haar normale verwachtingen.

Minstens had men kunnen verwachten dat de gemachtigde voorafgaand de nodige informatie had moeten meedelen aan verzoekster en haar tijdig in de gelegenheid had moeten stellen om de gevraagde documenten mee te delen ; dan wel mee te delen waarom deze eventueel niet konden bekomen worden; bv een document van samenwoning in Suriname.

Door dit niet te doen, handelende de gemachtigde niet alleen onzorgvuldig doch nam hij ook een onredelijke beslissing.

Verder gaat de gemachtigde in de beslissing dd 06/07/2021 kort door te bocht daar waar hij stelt dat uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene (verzoekster) niet onvermogen was in het land van herkomst of origine voor haar komst naar België omdat zij in haar visum aanvraag dd 05/10/2020 ten aanzien van de Nederlandse overheden aantoonde economisch actief te zijn in de sector van de mode en de cosmetica.

Vooreerst werd de kwestieuze visum aanvraag bij de Nederlandse autoriteiten in het kader van de huidige procedure niet meegedeeld.

Door niet mededeling van de stukken door de gemachtigde waarop de beslissing gesteund is, werden de rechten van verdediging van verzoekster geschonden.

Zij is niet bij machte om de " ingeroepen " bewijzen te beoordelen ; noch om na te gaan of de gemachtigde op basis van dit stuk tot het genomen besluite kon komen.

Mededeling van gebruikte bewijsstukken aan de andere partij en zeker aan de partij tegen wie zij gebruikt worden is essentieel om deze partij toe te laten te beslissing te beoordelen.

Verzoekster houdt voor dat ze bij de visum aanvraag aan de Nederlandse autoriteiten nooit meegedeeld heeft dat zij "over de nodige bestaansmiddelen kon beschikken "

Door de staving stukken waarop de beslissing gesteund is, niet mee te delen, handelt de gemachtigde onzorgvuldig in komt hij tekort aan de formele motiveringsplicht ; daar deze stavingstukken, ter vrijwaring van de rechten van verzoekster, een geheel zonden moeten uitmaken de genomen beslissing, (schending van art 62 VW en art 3 Wet 03/07/1991)

Dit middel is gegrond.

Mbt het bevel om het grondgebied te verlaten

Daar de beslissing over de grond van de aanvraag op basis van art 47/1,2 nietig moet verklaard worden omwille van de hiervoor aangehaalde redenen werd het bevel ten onrechte gegeven en dient het tevens vernietigd te worden."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

De bestreden beslissing is het resultaat van een verblijfsaanvraag, ingediend door verzoekster op grond van artikel 47/1, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt:

"Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

(...);

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;"

Artikel 47/3, §2, van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel."

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster geen stukken neerlegt waaruit blijkt dat zij in Suriname ten laste was, noch dat zij deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon. Daarenboven wijst verweerder erop dat verzoekster in het kader van haar visumaanvraag van 6 oktober 2020 aan de Nederlandse autoriteiten verklaarde dat zij economisch actief is in de sector van mode en cosmetica. Verzoekster betoogt dat voormelde verklaring niet aan haar werd medegedeeld in het kader van de huidige beroepsprocedure. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt echter op dat het desbetreffende stuk zich in het administratief dossier bevindt. Op 7 september 2021 werden de partijen opgeroepen voor de terechtzitting van 29 september 2021 en werden zij ingelicht van de mogelijkheid tot inzage van het dossier. Verzoekster werd wel degelijk in de mogelijkheid gesteld om inzage te verkrijgen in het administratief dossier om zo kennis te nemen van het voormelde stuk. Waar verzoekster betoogt dat zij geen kennis heeft kunnen nemen van het stuk

waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, kan zij dan ook niet worden gevolgd. Verzoekster toont niet aan dat haar rechten van verdediging geschonden werden. In de mate dat verzoekster betoogt dat verweerder zich *in casu* niet kan beroepen op de voormelde verklaringen die zijzelf aflegde in het kader van haar visumaanvraag, verduidelijkt zij niet waarom dit niet toegelaten zou zijn.

Waar verzoekster betoogt dat zij nooit aan de Nederlandse autoriteiten verklaarde dat zij beschikt over de nodige bestaansmiddelen, blijkt duidelijk dat verzoekster in het kader van haar visumaanvraag verklaarde dat zij over voldoende financiële middelen beschikte voor haar verblijf in Nederland. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster geen stukken voorlegde die aantonen dat zij onvermogen was in haar land van herkomst. In het kader van haar aanvraag om gezinshereniging legt verzoekster enkel een Surinaams reispaspoort neer, een vliegtuigticket en één geldstorting van € 20 vanwege de referentiepersoon. Door louter te betogen dat het "*kort door de bocht*" is om te stellen dat zij niet ten laste was van haar zus, voert verzoekster geen concrete elementen aan die niet in rekening werden genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. Met haar betoog maakt verzoekster niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is om te concluderen dat uit de neergelegde stukken en voorafgaande verklaringen niet blijkt dat zij in Suriname ten laste was van de referentiepersoon.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster evenmin enige stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij in Suriname deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon. In haar verzoekschrift betoogt verzoekster dat zij "*uiteraard*" deel uitmaakte van hetzelfde gezin. Verzoekster legt echter geen stukken voor ter ondersteuning van deze verklaring. Met dit summier betoogt maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat verweerders beoordeling kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is.

Tot slot dient de Raad vast te stellen dat er in de bestreden beslissing op wordt gewezen dat verzoekster niet aantoont dat zij en de referentiepersoon niet ten laste vallen van de Belgische staat, noch dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om verzoekster ten laste te nemen. In haar verzoekschrift gaat verzoekster voorbij aan deze motivering.

Gelet op de voorgaande elementen acht de Raad het niet onjuist om te stellen dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden, zoals bepaald in de artikelen 47/1 en 47/3 van de vreemdelingenwet, minstens maakt verzoekster het tegendeel niet aannemelijk. Uit haar verzoekschrift blijkt duidelijk dat verzoekster het niet eens is met verweerders beoordeling en geeft zij blijk van haar eigen zienswijze. Hiermee maakt verzoekster echter niet aannemelijk dat de motieven van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zijn.

2.3. Verzoekster betoogt dat er geen opmerkingen werden gemaakt over de voorgelegde stukken, noch door de beampte van de gemeente bij de ontvangst van de aanvraag om gezinshereniging, noch door verweerder zelf bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoekster voert aan dat hierdoor de verwachting werd gewekt dat de voorgelegde stukken voldoende waren. Tot slot betoogt verzoekster dat verweerder voor het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing haar in de gelegenheid diende te stellen om de ontbrekende stukken neer te leggen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het verzoekster toekomt om haar aanvraag te stofferen met alle bewijselementen die naar haar mening de aanspraken die zij meent te kunnen maken ondersteunen. De zorgvuldigheidsverplichting, die rust op de bestuursoverheid, geldt immers evenzeer ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het komt verweerder *in casu* enkel toe om de bij de aanvraag voorgelegde stukken te beoordelen in het licht van de artikelen 47/1 en 47/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij betoogt dat verweerder bijkomende inlichtingen diende te vragen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT